

NS uudistebülletään

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1135

15.12.2024 (135)

Kurja geeniuuse haridus

Gerhard Lauck

1. osa

Sissejuhatus

Reader's Digest nimetas mind kord *kurjaks geeniuuseks!*

Kui ma seda artiklit esimest korda lugesin, karjatasin naerust. Minu arvates oli see lõbus. Aga mis mind tõeliselt nalja ajas, oli see: Autor tundus täiesti tõsine!

Kummalisel kombel tsiteeris teine ajakiri *Der Spiegel* minu linna linnapea sõnu, et ma olen *eeskujulik kodanik!*

Mis oli tõde: kuri geenius või eeskujulik kodanik?

Vastus sellele küsimusele sõltub sellest, kellelt te küsite. Nagu kõigil teistelgi, on ka minul sõpru ja vaenlasi. Erinevalt enamikust inimestest *püüavad mu vaenlased mind mõnikord tappa!*

Kord peaaegu õnnestus minu vastu suunatud mõrvakatse... Ühel teisel korral, kui ma andsin tunnistusi terroristi kohtuprotsessil, suurendas politsei turvalisust, kuna oli mures võimaliku mõrvakatse pärast.

Olin ühe Ameerika Ühendriikides asuva eraõigusliku organisatsiooni direktor. Me toetasime oluliselt vägivallatud pörandaaluseid dissidente Euroopas nii külma sõja ajal kui ka pärast seda.

Minu töö olulisus leiab tunnustust paljudes valitsuse dokumentides, sealhulgas Euroopa kolleegide allkirjastatud kirjades kolmele USA presidendi kabineti liikmele, Ovaalkabinetile ning nii FBI kui ka CIA direktoritele.

Minu tegevus on saanud ulatuslikku meediakajastust.

See hõlmab teleintervjuusid *CBS Sixty Minutes*, *ABC-Frontline*, *O Globo* (Brasiilia), KRO (Madalmaad), Ungari riigitelevisioon ja *Spiegel TV* (Saksamaa). Paljud teised saated kajastasid minu tööd ilma intervjuudeta.

Ma olen olulisel kohal Rootsi televisiooni dokumentaalfilmis *Wahrheit macht frei!* Seda filmi on näidatud kümnes riigis.

Trükimeedia kajastab pikemat intervjuud Ühendkuningriigi *Reader's Digesti väljaandes* (pealkirjaga "*Evil Genius of Germany's Neo-Nazis*") ning esiküljeartikleid *Los Angeles Timesis*, *Hamburger Morgenpostis*, *Omaha World-Heraldis* ja *Lincoln Journal-Staris*.

Täiendavad artiklid minu tegevusest on ilmunud järgmistes ajalehtedes: *The Chicago Tribune*, *The New York Times*, *The Washington Post*, *The Dallas Morning Star*, *The Buffalo News*, *The Spotlight*, *The Times* (Ühendkuningriik), *Spectrum* (Ühendkuningriik), *The News Herald*, *Independent* (Ühendkuningriik), *Morgenposten* *Fyens Stiftstidende* (Taani), *Frankfurter Allgemeiner Zeitung*, *Der Spiegel*, *Die Welt am Sonntag*, *Berliner Morgenpost*, *Süddeutsche Zeitung*, *die tageszeitung*, *Der Tagesspiegel*, *Berliner Zeitung* ja *Offenbach Post*.

Mind on nimeliselt mainitud seitsmeteistkümnes raamatus pooles tosinas keeles. Mõnes neist on minu tööle pühendatud terve peatükk või rohkemgi.

Minu ärikarjäär algas hiljem.

Kui ma sain ettevõtte ajaloo kõrgeima testitulemuse, oli isehakanud miljonärist tegevjuht nii muljetavaldav, et palkas mind kohe tööle. Ta koolitas mind isiklikult. Minust sai tema turunduse asepresident. See koolitus ja kogemus on minu äriteadmiste aluseks.

Ma olin ka ettevõtja. Minu arvukate ettevõtmiste hulka kuulusid: sadade raamatute kirjastamine mitmes keeles, import/eksport, e-kaubanduse veebileht (Google'is #1) ja veebihosting. Üks riigi kolmest suurimast internetiserverist teatas kord, et ma olin üks selle kümnest parimast veebisaidi edasimüüjast.

See mälestusteraamat kirjeldab minu karjääri poliitilise aktivisti ja ärimehena.

Iga karjäär õpetas mulle midagi uut. Need teadmised võtsin kaasa järgmisesse karjääri. See kogemus erinevates valdkondades on olnud nii hariduse kui ka meelelahutuse allikas. Ma õppisin, aga ma ka naersin.

Peale selle on mul kodanikukohustus. Kui ma käisin põhikoolis, vandusime ikka veel truudust Ameerika Ühendriikide lipule ja vabariigile, mida see esindab. Iga päev.

Täna kasutatakse niinimetatud "terrorismivastast sõda" ettekäändena, et õõnestada USA põhiseadust. Mõned minu enda kogemused enne 11. septembrit paljastavad ohtlikke pretsedente juba siis.

Me peame selle ühise ohu vastu võitlemiseks tegema koostööd. Sõltumata po-

liitlistest erimeelsustest. See on üks põhjustest, miks ma ei ole kirjutanud seda raamatut ideoloogilise sõjakirjana.

Gerhard Lauck
30. jaanuar 2014

Esimene peatükk

Minu noorus

Ma näen, et sa oled inseneri poeg!

Sõbral pärast kontrollimist talli
Ma olin ehitanud talle vanapuidust...

Kontseptsioon või konstruktsioon?

See oli romantiline kuuvalge öö. Olime andnud oma magamistoa vanaisale ja vanaemale, kes olid meile külla tulnud. Vastuvõtumeetmed olid seal sees ja me ei tahtnud neid häirida. Me ei tahtnud tegelikult enam lapsi. Aga me arvasime, et Vaid üks kord"ei teeks haiget. Juku, me eksisime!

Minu ema

Sa ei olnud SÜNDITUD! Teid ehitati laboris. Ma võtsin koletise keha, Norra suusataja jalad, millel olid veel suusad peal, ja natside sõjakurjategija pea ning õmblesin need kõik kokku.

Minu isa

Ma ei tea, milline versioon on tõsi. Ma olin liiga noor, et seda mäletada.

Minu lapsepõlv

Minu esimesed mälestused on minu esimesest kodust.
Selle maakodu juurde kuulus kahekorruseline kivimaja prantsuse akendega.

Selle oli ehitanud insener oma perekonnale. Maatükil oli sadu mände, õunaaed, seitsmekümne jala kõrgune lipumast ja kümme tuhat gallonit betoonist tiiki. Tiik asus keset õue, mida ümbritsesid puud, põõsad ja lilled. (Eelmine omanik oli selles tiigis pidanud kahemeetrist alligaatorit. Me leppisime tuhande kuldkalaga).

Esimene suur saavutus, mida ma mäletan, on see, kuidas ma oma beebivoodist välja roomasin, vannituppa läksin ja tualetti kasutasin. Ja seda kõike ise! Ma olin endast üsna muljetavaldav.

Ma hakkasin rääkima alles nelja-aastaselt. Mul ei olnud vaja rääkida. Ma pidin ainult näitama ja mu vanemad õed-vennad tõid mulle, mida iganes ma tahtsin.

Minu ema oli selle pärast mures. Ta küsis arstilt. Tema vastus: *Ärge muretsege! Kui ta kord rääkima hakkab, ei saa te teda enam kunagi vait!* - Tal oli kindlasti õigus!

Kuni tänase päevani pean ma mõnikord inimestele selgitama, et olen tegelikult üsna vaikne. Ma pean end rääkima *sundima*, et ületada oma loomupärast häbelikkust. Siit ka minu *näiline* jutukus... See selgitus toob peaaegu alati naeratuse esile. Ma ei saa sellest aru. See on tõsine probleem!

Mu vanemad ütlesid mulle, et kui ma lõpuks rääkima hakkasin, rääkisin ma täielike lausetega. Kaks minu varaseimat panust inimkonna suure kõnekeelesse aardesse on järgmised:

Ma lõikan sulle pea maha ja teen sulle musta silma!

Vana ja uue maailma kaksikmõju on siin ilmselge.

Ja

Ma vihkan sind!

Mu isa ei kiitnud seda karmi keelekasutust heaks ja kutsus mind peksma. Ma sõnastasin oma vastuse targalt ümber: *Ma ei meeldi sulle!*

Minu magamamineku lood

Suure majanduslanguse ajal ei olnud minu vanematel raha. Kui ma olin kaksteist aastat vana, ütlesid nad mulle, et ma pean piima joomise lõpetama. Ma pidin selle asemel kohvi jooma. Piim oli liiga kallis. Me pidime seda säästma minu nooremate vendade jaoks.

Aga mul oli väga lõbus üles kasvada. Ma tegin palju jahti ja kalastasin. Minu toetust maksti laskemoonas. Vaevalt möödus päev, mil minu poolt maha lastud ulukid või püütud kalad ei sattunud lauale, kui mitte pearooga, siis vähemalt lisan-dina.

Minu isa

Minu magamaminekulood koosnesid suures osas isa jutustustest oma lapsepõlve seiklustest. Need lood tegid palju enamat, kui ainult väikese poisi meelelahutust. Nad sisendasid *perekonnatunnet*.

Tema jutustused hõlmasid sageli ka teisi sugulasi, kellest mõnda ma polnud kunagi isiklikult kohanud. Minu *laiendatud suguvõsa* hõlmas nii elavaid kui ka surnud sugulasi ja esivanemaid. See kehtis minu *lähiperekonna* mõlema poole kohta, mis oli tihedalt seotud ja jagas sama rahvust.

Siin on mõned neist.

Mul oli kaks purjekat. Ühel oli ülisuur puri. See oli väga kiire. Aga kui ma püüdsin seda pöörata, siis see kallutas ümber ja viskas mind vette. Nii et ma sõitsin üle järve, hüppasin välja, pöörasin selle ümber ja sõitsin tagasi... Teine purjekas oskas keerata hetkega. Kui ma mängisin kiiremate paatidega 'laaki', ei suutnud nad mind kunagi kinni püüda. Ma pöörasin viimasel sekundil ja põgenesin.

* * * * *

Ühel korral märkasin ma soos madu. Ma nägin, et see oli mürgine, nii et ma tapsin selle. Hiljem tundsin end halvasti. See ei kujutanud endast ohtu kellelegi seal soos. Ka sellel oli õigus elada.

* * * * *

Ükskord olin koos sõbra ja uue poisiga jahil. Uus poiss pilkas mind: Vean kihla, et sa ei oska seda tomatipurgi seal tabada. Ma tulistasin. Purgi ei liigutanud. Ha! Sa ei tabanud!", irvitas ta. Vaata seda purki parem lähemalt, soovitas mu sõber. Ta vaataski. Olin tabanud purki nii risti, et see ei olnud liikunud, kui kuul seda tabas.

* * * * *

Üks vares oli tark. Ta jäi alati minu 22-ndaga laskekaugusest väljapoole. Ühel päeval võtsin kaasa .25 ja tabasin teda. Muide, varesed oskavad lugeda kuni kolmeni. Kui kaks jahimeest lähevad pimedat taha ja kaks lahkuvad, teab vares, et üks on veel seal. Aga kui neli läheb sisse ja kolm tuleb välja, läheb vares segadusse.

* * * * *

Sinu vanaisa oli sõlmede ekspert. Majanduslanguse ajal sai ta 10 dollarit tunnis

palka keeruliste sõlmede sidumise eest lava peal täielikus pimeduses.

Ka minu isa teadis palju sõlmi. Ma mäletan ikka veel, kuidas siduda kaheksakandiline libisev sõlm, mida kasutati kanuu kinnitamiseks meie auto otsa... Lisaks oskan ma isegi oma kingapaelad kinni siduda! Las ma ütlen teile, et kui ma olin väike laps, ei olnud lihtne õppida, kuidas seda teha. Midagi jänesest, kes hüppab üle palgi ja läheb auku.

* * * * *

Kui ma olin laps, maksis kinopilet viiekümnendiku. Mäletan, et läksime koos ühe teise lapsega vaatama "Operifantoomi." Kui koletis ekraanile ilmus, ohkasid kõik teatris õudusest. Välja arvatud mina. Ma ei kartnud. Koletis meenutas mulle minu onu George'i.

Ta oli sepp ja põrgulikult kole, aga ta oli tore mees. Tema käed olid nii kõõmutatud, et ta võis võtta kuuma metalli, mis põletas sinu või minu käsi, ilma et ta oleks põletada saanud.

Ta tavatses end igal reedeõhtul purju ajada. Ühel reedeõhtul purjus ta nagu tavaliselt ja astus kõnniteelt auto ette. Ta sai kohe surma. Aga see oli hea viis.

Loomulikult võtan välimuse osas eeskuju perekonna teisest poolest... Minu isa ehk "FW" ei olnud alati diplomaatiline, kui asi puudutas isiklikku välimust. Kui ta nägi oma esimest vastsündinut, kommenteeris ta, et see näeb välja nagu "nülgitud orav". Ema ei olnud lõbustatud.

* * * * *

Teie vanatädi Liza oli vanatüdruk. Ta kandis derringerit, juhuks kui keegi üritaks temaga värskelt läbi lüüa. Aga ta oli nii kole, et tal polnud seda tõesti vaja. Iga tahes oli ta nutikas investor. Kuigi ta töötas ainult sekretärina, suutis ta oma elu jooksul koguda tuhandete dollarite suuruse varanduse.

Mäletan seda derringerit, samuti kuuepoolset "piparkasti" ja teisi püsse. Ühel 19. sajandi keskelth Prantsusmaal valmistatud revolvril ei olnud isegi süütepliatsit. Süütepliats oli sisseehitatud kuulide sisse! Neid padroneid oli meil alles vaid mõned. Hiljem saime teada, et kuulid olid isegi rohkem väärt kui relv... Hiljem sain teada, et tema raha eest said mu isa ja tema vennad kolledži läbi teha. See pärandus kestis vanaisa pool sajandit! Ta kulutas selle viimse osa ainult üks aasta enne oma surma.

* * * * *

Minu isa, sinu vanaisa, lasi talunikul välja kaevata mingi maa keset soost. Siis ehitas ta sinna suvila. Me veetsime seal alati terve suve. Peamine eelis peale jahipidamise ja kalapüügi oli see, et ta võis seal 1920ndatel aastatel pidada valjuhäälseid pidusid, ilma et see oleks naabreid häirinud. Mõnikord äratasid täiskasvanud meid, lapsi, mitte vastupidi!

Kui me hommikul trepist alla tulime, nägime seintel sõejoonistusi, mida polnud veel maha pestud.

Nendel pidudel käisid mõned kuulsad vaudeville'i ja varajased filmistaarid. Ükskord vaatas üks vanaema sõbranna, kes oli vanaema sõber, üle ühe filmides kõva mehe rollide mängimisega kuulsaks saanud näitleja ja esitas talle väljakutse: Sa ei tundu mulle nii kõva! Vean kihla, et ma saan sind panna ütleva õnu." Siis surus ta ta põrandale. Ta ei lasknud teda üles enne, kui ta ütles õnu."

See oli palju suurem kui "suvila"! Palju aastaid hiljem sai kogu endisest soopiirkonnast piiratud juurdepääsuga suletud kogukond!

Ma mäletan mõningaid nimesid, kuid keeldun neid avalikustamast ja võib-olla kedagi häbistada... Pealegi on mul nii kuulsaid kui ka kurikuulsaid sugulasi. Ükskord pani peadirektor ajalehe minu ette minu lauale. Ma heitsin sellele kiire pilgu. Punase tindiga oli allajoonitud minu omaga väga sarnane nimi. Ma muhelesin juhuslikult: Kes teab, võib-olla on see üks minu hullumeelne sugulane! ja läksin tagasi oma töö juurde. See teema ei tulnud enam kunagi kõne alla.

* * * * *

Kolm põlvkonda meie perekonnast lasti kolmes erinevas sõjas maha ühel ja samal ülsna väikesel maatükil või selle kohal.

Need sõjad olid Prantsuse-Saksa sõda 1870/1871, Esimene maailmasõda ja Teine maailmasõda. See maa-ala oli Elsass-Lotringi. Noore mehena tegin nalja, et kui ma kunagi peaksin sõdima, siis parem, kui ma sõdaksin kusagil mujal... Minu ema poolel on mõnevõrra sarnane lugu kahest sugulasest, kes väidetavalt tapsid üksteist lahingus, teadmata, et nad on omavahel kaugelt sugulased.

Loomulikult tuleb iga suusõnaliselt põlvest põlve edasiantud lugu võtta ettevaatlikult. Kuid ma olen suutnud mõnda neist kontrollida.

Igal juhul on nad siiski oluline osa meie kultuuripärandist. Näiteks lihavõttejanes on tore lugu, isegi kui see on ilmselgelt väljamõeldis. Erinevalt

näiteks jõuluvanast, keda me kõik oleme oma silmaga mitu korda näinud.

* * * * *

Teie onu nägi Teises maailmasõjas palju lahingutegevust. Ta oli B-52 pommitaja ülemise torni tuuker. Kui ta pärast sõda koju tuli, märkas vanaisa, et tema lambanahkne nahkjope on auk. Ta näris oma pojale otsa! Miks ta nii toredasse jakki augu sai! Armee oli piisavalt kena, et andis selle talle. See tirade kestis veel mõnda aega. Lõpuks ütleb onu: Juku, isa, mul on kahju. Aga ma ei saanud midagi teha. Seal sain ma tulistatud!

Talle pakuti lilla südant, kuid ta lükkas selle tagasi. Ta ütles, et teised mehed olid palju hullemini vigastatud ja väärised seda rohkem kui tema.

FW kandis ikka veel seda jopet, kui me käisime jahil, kui ma veel noorukieas olin. Hiljem "kasvas" ta sellest välja ja laskis varrukad maha lõigata!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

November 1934 Eingeliefert 1975 26. April 2007 12.30

Der Kampf geht weiter !

Sieging Jahn nach der Kapitulation des Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist der nationalsozialistische Bewegung wieder da je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Initiatoren von Massenmord, Verbrechen, Völkermord und Verbrechen haben nicht ausgereicht, das kann die gesamte Welt immer noch glauben. Jahn, Adolf Hitler zu erinnern.

Alle Nationalsozialisten sind weniger
offensiv. Völkern- und Rassenmord
sind Schicksal an Schicksal im Kampf um
die Erhaltung unserer weißen Völkern.
Die Bewegung ist zwar nicht ge-
worden, aber die Größe des historischen
Völkern ist heute auch viel größer als in
der Vergangenheit.
Der vorwiegend Gegner ist eben dabei,
das Volkstum – gegen alle weißen
Völkern (1) – zu bringen. Keine Mittel und
Erwartungen, Überforderung und En-
sternung.
Ob "Jahn" oder "Jahn", ob im
Wahlkampf oder im Innenkampf, ob
mit Propaganda oder bewaffnet oder
auf einem schicksalhaft anderen Art. Jahn
Nationalsozialisten ist seine Pflicht!
Hail Hitler!
Gottfried Louch

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT !**

NS uudistebulletään
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eesti keel
Prickkõigals zigojums
Intervija ar Molliju
Trečis dala

NSK: Paldies par interviju. Turpināt lais
strādāt. Uzturēt ir mūsu!
Jāizietes brīvi un prievarenieji sapņojumi
dabūs nozīmīga vārds.

Mollija: Paldies, draugi! Bija jānēra jums
stingri ar interviju. Lūdzu, atstāst man
tīmekļa adresi, kad ir būs publicēta, un es
prievarenieji jūsu tīmekļa vietnes sait ar in-
terviju. Lūgiet man tikai teikt mūsu baidi-
em visā pasaulē ievēroties. Dažreiz
mūsu cips ir vāgļi apgādāt. Bet nezāģējiet
teicis! Ar jūsu palīdzību mūsu skaits
pieaug ar katru dienu. Paldies mūsu
izplatītā pusei, jo katrs vārds ir kā bulva
Tumša un zobenā iķēdējis vāgu mērlēm.
Mūsu sērmēdžus ir kļūst par
palīdzības, un si pārmērīga
palīdzības būs vāgu gals. Katra
prievija, prievija un jūsu lieta, ko dara

 **the
NEW ORDER**
Number 176 (133) Founded 1975 April 26, 2007 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar Na-
tional Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout
Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamations have not sufficed to
destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinship fight
side by side for the preservation.
The movement has indeed be-
come stronger, but the danger of
biological folk death is also much
greater today than in the past.
The desperate enemy is in the
process of committing genocide
against all White folk. His means
are non-White immigration, cul-
ture distortion, and re-education.
Whether "Jahn" or "Jahn",
whether in election battle or street
battle, whether armed with propa-
ganda material or on a battlefield
of a different kind every National
Socialist must do his duty!
Hail Hitler!
Gottfried Louch

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT !**

NSDAP/AO on maailma suurim
Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!
Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes
Sajad raamatud paljudes keeltes
Sajad veebisaidid paljudes keeltes

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

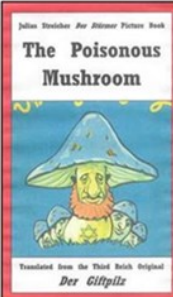
**SS Defender
against Bolshevism**
by Reichführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS Original

Julius Streicher: Der Stürmer Picture Book

**The Poisonous
Mushroom**

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

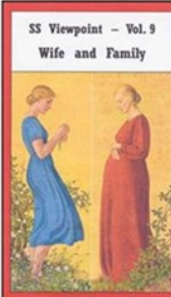
Reinhold Heinemann

**Hitler
in Italy**

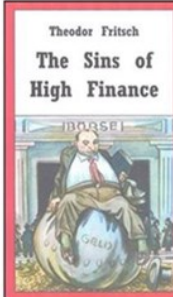
English / German Deutsch / English

**SS Viewpoint – Vol. 9
Wife and Family**

Theodor Fritsch

**The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BDB

English - German / Deutsch - English

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

**Contact us to
find out how
YOU can help!**